

Børnesang

Berlingske Tidende 22. april 2006, 2 sektion, magasin, side 6

Inge Pedersen har skrevet en poetisk og medrivende bog formodentlig om sin egen barndom under besættelsen. Fem Stjerner.

Af Ide Hejlskov

Der er en særpræget poesi over barndomserindringerne i Inge Pedersens »Og halsen af en svane«. Bogen foregår i Nordjylland under besættelsen og er set med en lille piges øjne, højst sandsynligt Inge Pedersens egne. Pigen forstår ikke så meget, men hun fornemmer en del. Hun både hører og ser morens erindringer om det første forførende møde med faren i en tango, og hun inddrages igen som lytter, da moren senere skælder ud over den med ét så kedelige og svigtende far. Hun oplever farens fandenivoldskhed og forrygende humør, som da han fyrer en lille hjemmelavet bombe af under en spand. Hun hører mange ord, hun forsøger at give mening, som feltmadras, Gestapo, bakterier og virus. Gestapo fylder hende med angst og lyden af støvletramp. Da faren får lungebetændelse, og de voksne taler om en krise i sygdommen, føler hun sig fortabt og ulykkelig. Gang på gang kastes hun selv ud i voldsomme kriser, uden at de voksne forsøger at hjælpe hende med at klare dem. Selv om pigen hvirvles rundt i de voksnes uhyrlige og uforståelige verden, finder hun alligevel sin egen vej ved at registrere. Også andre metoder tages i brug – som at tale i legetøjstelefonen, og blive vred.

I kapitlet med samme titel som bogen, »Og halsen af en svane«, kommer morbroren hjem til mormoren med en død svane. Sammen renser de to svanen, mens pigen ser til. Det gør hende vred, at de gør sådan mod en svane. Hun identificerer sig med det uskyldige dyr. Her har hun fundet et pejlemærke, hvor hun har så meget styr på begivenhederne, at hun kan blive vred. For ellers er verden for uoverskuelig til vrede.

At bogen hedder det samme som dette kapitel er ikke et tilfælde. For den lille piges erindringer handler måske nok om uforståelighed, men de er også et forsøg på at få styr på tingene fra barnehøjde. Bogen er en slags sang om dette som i den absurde børnesang »Hønsefødder og gulerødder«.

Selv om »Og halsen af en svane« ikke har noget plot, er den meget medrivende. Den består af noget, Inge Pedersen har været så stilsikker at kalde »stumper« i undertitlen »Stumper af en roman«. For både »fragmenter« og »brudstykker« ville give associationer til tysk romantik eller Steen Steensen Blicher (»Brudstykker af en landsbydegns dagbog«). Inge Pedersen er selvfølgelig meget mere moderne. Stumperne strømmer under alle omstændigheder ligesom drømme, og de fænger, fordi man ser med barnets klartskuende og uforstående blik. Inge Pedersen lægger op til, at barnets måde at opleve og fordøje på er adgangen til poesiens rige. Og det antydes, at på det tidspunkt begyndte Inge Pedersen at tænke over sproget. Der sker nemlig noget særligt, når pigen holder øret til sin legetøjstelefon: »Når jeg igen lyttede til de ukendte stemmer i telefonen, trak solen i horisonten så den gav efter og udvidede sig, jeg fik et andet sprogs måner for øjnene ... Så jeg aldrig kunne blive mig uden fremmede åndedræt, uden susende skove af fremmede kroppe at høre sammen med inde under ordene.«

Kultur@berlingske.dk

Krigen: Ru iskant i halsen

Inge Pedersens erindringsroman fremmaler med fine detaljer en barnehjernes undren

NY BOG

af Erik Skyum-Nielsen

Man får sine bange anelser, når Inge Pedersen (f. 1936, debut 1984, på finansloven fra 2004) kalder sine erindringsstykker for »Stumper af en roman«. Åh nej, tænker man – skal vi nu igen trækkes med klicheen om livsløbets ufremstillelighed og et biografisk perspektivs principielle umulighed?

Ja og nej. Bogen forsøger at gestalte de første 10 år af et liv på fragmentets betingelser, dvs. fortætte tiden i scener, fastfryse sansede øjeblikke, lade dele gå forud for helhed. Så langt negerer den perspektivet, så vidt er den en ægte, principfast brudstykkebog.

Men samtidig har Inge Pedersen åbenbart ville drive identifikationen med barnet, med sig selv som lille pige så vidt, at hun tager det brudstykkevis alvorligt og siger: sådan var det, der var ingen helhed. Barndommens verden *bestod* af huller, den var udbredt i afstand og opfyldt med tavshed. Halvheder og hemmeligheder! Først langsomt opstod det andet sprog, et sammenhængsskabende sprog, poesien, hvis forsigtige fuglefødder og svirrende vinger hovedpersonen sent mærker, i bogens afsluttende kapitel, der hvor det til allersidst hedder, at hun som knap 10-årig »fik et andet sprogs måner for øjnene«. Her fødes, i glimt, vistnok en digter.

Ordnes besættelsestid

Men den digteriske bevidsthed har hele tiden været til stede i beskrivelsens fine, rene detaljer og ikke mindst i en intim kredsen om sprog. Og *halsen af en svane* fremmaler

en barnehjerne, som gradvis får andel i de voksnes verden ved undrende at tilegne sig deres ord. Ganske vist tror de voksne, at der inde i hendes hoved kun er plads til sådan noget som 'dukkevogn', 'honingmad' og 'fødselsdagsbarn', men i virkeligheden går hun omkring og observerer og absorberer:

Hvad er en feltmadras? Er det sådan en sribet sag, der står ovre i syerskens lejlighed? Hvad vil det sige at blive stukket, og hvad stikker stikkerne med? Hvorfor er det sært, at brugsuddeleren tisser rundt i plantagen om natten, når flyvemaskinerne kommer? Og hvad i alverden mener mor, når hun siger, at det ikke er til at vide, hvornår det er piger, og hvornår det er våben faren render efter? Samt at de sidste kommer fra himlen og de første fra helvede?

Moses under dynen

Jovist, det er besættelsestid, og pigen smager på ordet 'Gestapo', der skramler inde i munden som blikstumper, der kan slå tænderne i stykker, skurer som sand på tungen og stamper med sømbe-slåede støvler hen over riflerne inde i ganen, som om den var et nøgent jernstativ og støvlerne af asfalt. Også ordet *krigen* gøres sansekongret: »en grim, brun plet på loftet over min seng« ... »en ru iskant i halsen« ... »en hvæsset kniv af et ord der kunne springe ud af væggen om nat-

ten når jeg var alene«. Det hører med til billedet af Inge Pedersens fornemme barne-skildring, at den verbale undren også omfatter andet end de specifikke besættelsestidsfænomener. 'Moses' er f.eks. ikke kun navnet på en fremmed solbrændt mand i en hvid natskjorte, der peger med sin lange pind ud mod Vesterhavet på et sted, hvor der ikke er tyskerbunkers, det er også betegnelsen for en oval ting af metal med skruelåg af messing: varmedunken i barndommens seng. Sådan en ting kan man da fatte. Men at man kan være så gammel, at der gror »stive, grå hår ud af ører og næsebor, og så stadig være nogens lillesøster«, det er slet ikke til at forstå.

På sin egen stilfulde, stilfærdige måde får Inge Pedersens bog sagt en masse om, hvor forunderligt og sært det er at være et barn. Man må det meste af tiden nøjes med halve forklaringer og underlig halvkvædede viser. Titlen antyder jo f.eks., at forældrenes liv ikke har været ren idyl. For hvad er det, man synger efter »Hønsefødder og gulerødder og halsen af en svane«?

esn@information

Inge Pedersen. Og halsen af en svane. Stumper af en roman. 161 s. Kr. 175,00. Gyldendal. ISBN: 87-02-04615-6. Udkommer i dag

AJOUR KLIP GRUPPEN A/S

Ravnsborg Tværgade 5C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Ekstra Bladet, Søndag

23-04-2006

Bladgruppe: Landsdækkende dagblade
Oplagstal: 145141
Læsertal: 542000
Udgivelsesområde: Landsdækkende

Vesterhavssperle

Inge Pedersen: 'Og halsen af en svane'. Roman. 168 s. 175 kr. Gyldendal

BOG

'Jeg forstod ikke, hvad *illegal* eller *stikker* betød, eller alle de andre mærkelige ord de voksne altid hviskede, kun at ordene strittede og stak i munden som åbne sikkerhedsnåle, så jeg var nødt til at spytte dem ud i hånden og smide dem ned under bordet.'

Inge Pedersen, født i Brønderslev i 1936, fortæller erindringer fra besættelsestiden ved Vesterhavet. Hun ser tiden med barnets øjne

og tryller en perle af en roman ud af stoffet. Man skiftevis foruroliges og morer sig over, hvad den syv-otteårige pige får ud af ord som 'Gestapo', 'uhumsk' og 'feltmadras'. Bogens sider udstråler humor og livsvisdom.

Den 70-årige Inge Pedersen har aldrig været bedre. For nyankomne læsere kan denne lille lyriske erindringsroman åbne døren ind til et lidet kendt dansk forfatterskab af usædvanlig kunstnerisk integritet.

jcj

Inge Pedersen, 70, har skrevet sin niende og bedste bog. (Foto: Tommy Wölk)

ROMAN Inge Pedersen giver i "Og halsen af en svane" præcise registreringer af en lille piges uoverskuelige og fragmentariske virkelighed

Ord som gråt støv

AF CLAUS GRYMER

Hans hår og knapperne i hans uniform skinner som guld, da vi ser ham gennem røgskyerne, stående øverst på en stige, der rører ved himlen. Det er Inge Pedersens far, "byens flotteste brandmand", der i de første linjer af "Og halsen af en svane" præsenteres med dette tableau. Han er et træ, der vokser ind i himlen. Sommetider.

Det poetiske anslag er karakteristisk for denne erindringsroman fra forfatterens barndom i Vendsyssel under besættelsen. Samtidig er det en overbevisende realistisk bog, indsigtfuld i sin psykologi, præget af Inge Pedersens præcise registreringer af en lille piges uoverskuelige og fragmentariske virkelighed. Meget forstår hun ikke, men alligevel – eller netop derfor – arbejder det videre i hendes bevidsthed og fantasi. Meget bør hun heller ikke forstå, mener de voksne. Hun opfatter imidlertid langt mere, end de i deres naivitet forestiller sig. Tavs- hed om det farlige, der er forbudt for børn, afsløres straks af pigen. Normaliteten bliver som en maske. At hun ikke ved, hvad hun afslører, er en anden sag.

Dybt inde i sit hoved gemmer pigen på ord, som de voksne ikke tror, hun kender. De tror, at hun kun kender trygge ord som dukkevogn, honningmad og fødselsdagsbarn. Men hun hører, hvad de taler om med dæmpede, slørede stemmer. Mærkelige ord som illegal,

stikker eller gestapo. Om det sidste hedder det, at det hvisker og knaser "som det grå cementstøv på fortovet". Hemmeligt tager pigen det frem, og selvom hun er bange for det, siger hun det højt mange gange efter hinanden ind i legetøjstelefonen.

Forfatteren beretter om en barndom med dens skygger fra hverdagens "små" dramaer – og med dens angst. Men også om en barndom, hvor krigen pludselig kommer skræmmende tæt på. Sådan som det skildres i en mareridtsagtig sekvens, hvor pigen er alene hjemme under en luftalarm.

Inge Pedersen skriver om det barn, hun var engang, med den distance og solidaritet, som skaber nærhed. Hun er også lyriker – og har bragt lyrikerens sprogbevidsthed med over i sin prosa, der er tæt og stram, renset for klichéer og med anvendelse af en metaforik, der forener det overrumplende med det indlysende – som for eksempel: "Blomsterne på pæretæret uden for ruden skinnede som hundeklør."

En roman i stumper, javist, men den opleves som en helhed. Den alternative helhed, som barnet skaber med sin sansning.

◆ Inge Pedersen:
Og halsen af en svane.
Stumper af en roman. 168 sider. 175 kroner.
Gyldendal.

grymer@kristeligt-dagblad.dk

Pigen og Besættelsen

Små fortællinger om en pige, der vokser op under Anden Verdenskrig.

ROMANSKITSER

Af ERIK SVENDSEN

Inge Pedersen:
OG HALSEN AF EN SVANE
Stumper af en roman
168 sider, 175 kr.
Gyldendal

■ Vi starter med den rystende konstatering: Al skønlitteratur er en konstruktion, opspind. Den næste chokerende konstatering er, at vi gør, hvad vi kan for at glemme det, når vi læser historien. Den hemmelige kontrakt mellem tekst og læser går ud på, at vi accepterer præmisserne og dykker ned i fiktionen.

I tilfældet Inge Pedersen godtager vi f.eks., at jeg-fortælleren er et barn, ja i starten oplever hun det hele inde fra sin moders mave. Hun er sjældent klogere, end man er, når man er lille.

En piges liv rekonstrueres; hun ved ikke, hvad en stikker er, finder ud af, hvad en feltmadras er (og hun fejludlægger dette fænomen). Som man forstår, er den lille sansende og digtende heltinde barn under Besættelsen, akkurat som bogens forfatter, der er født i 1936, så man tager næppe fejl, hvis man læser de små kronologisk komponerede tekster som skitser til en erindring. Ikke tilfældigt er bogens undertitel "Stumper af en roman".

Da det centrale er pigens nærsanser og den langsomme opbyggelse af refleksionsevne, dette at kunne abstrahere, se større voksne sammenhænge tenderer bogen også imod det lyriske.

Set fra børnehøjde

"Og halsen af en svane" er som bekendt et citat fra en helt traditionel vrøvlet børnesang, hvorfor man også kan slutte, at bogen har et anekdotisk præg, samtidig med at den er solidarisk med verden set fra børnehøjde.

Der må gerne leges med ord. Men ordene henviser til en virkelig og ildevars-lende verden: »Jeg kunne ikke standse dagene. De gik så hurtigt at jeg ikke kunne se igennem dem. Og sabotagerne. Og de hviskende stemmer. Og de blanke øjne. Og kommunisterne. Og alt det andet jeg ikke forstod.«

Fin og diskret

Nærkontakten med Preben, der hvisker og spytter, at »du er sød, og du bliver endnu sødere, hvis du tager dine bukser af«, forstår den voksende spire heller ikke. Men det snerper, og på den måde er "Og halsen af en svane" en dannelsesroman *en miniature*.

En fin, diskret, langt fra baldrende fragmenterende fortælling om, hvordan et pigeliv bliver til og forvandles uafbrudt. Ikke nogen stor fortælling, men en lille og ikke ualmindelig.

kultur@jp.dk

Barnet og krigen og sproget

Flensborg Avis 19. april 2006, side 17

Af Thomas Bo Thomsen

Anmeldelse. Inge Pedersen har skrevet sine barndomshistorier fra besættelsen. Det er ikke erindringer, men en række intense, uhyggelige og rørende små fortællinger og øjebliksbilleder, der på en gang poetisk og ligefremt beskriver barnets oplevelse af forældrenes kærlighed og drømme, skolehverdagen og krigens realitet.

KØBENHAVN. Synsvinklen i Inge Pedersens nye romanstumper er et pigebarns. I første stump, "Begyndelsen", sanser barnet fra sin mors mave, og med selve fødslen bliver barnet familiens temperamentsfulde eneheriker: "Da jeg havde hørt lidt på alt deres sludder, så jeg min chance: Jeg skreg. Og skreg".

Romanens 30 korte tekststykker danner en mosaik af begivenheder, hvor verden sanses med barnets til tider undrende og til tider overrumplende indsigtfulde øjne. Mosaikkerne er både enkelttekster og dele af den større sammenhæng, hvor barnet udvikler sig fra nyfødt til skoleramt, fra uskyld til seksuelt væsen.

Teksterne foregår i en lille nordjysk provinsby, og tiden er anden verdenskrigs. Krigen danner en ildevarslende og intens baggrund for barndommens oplevelser.

Oftest pointeres det fænomen, at barnet ikke ved, hvad et ord betyder, men alligevel har en klar fornemmelse af den følelse, ordet fremkalder. For eksempel det faretruende ord "Gestapo". Således udvikles barnets intime forhold til sproget.

Dygtigt skrevet

Barnets verden består dog mest af de nære relationer til familien. Ofte er der familiekriser, for eksempel har faderen og moderen deres ægteskabelige problemer. Men gennem jegets øjne antydes problemerne kun, for barnet får langt fra alting at vide, og derved opstår de huller, hvor læseren investerer sin egen evne til at kæde betydningerne sammen. Det er dygtigt skrevet, og barnets verden får på denne måde et skær af uigennemskuelighed, der virker meget ægte.

Følelsesladet tilgang

Barnets umiddelbare og følelsesladede tilgang til verden fremstår som både magisk og virkelig, og sproget er for jeget begge dele.

En konkret ildebrand får jeget til at fantasere i feberagtige syner i teksten "Luftslottet", hvor malede blomster på et servanrefad begynder at række ud efter jeget som flammer. Forfatteren er god til at fange situationerne i et præcist og levende sprog, der gnistrer videre i læseren.

Inge Pedersen udgiver sin niende bog

Lemvig Folkeblad 15. april 2006, 1. sektion, side 4

På tirsdag udgiver Inge Pedersen romanen "Og halsen af en svane". Det er hendes niende bog

Af Allan Damgaard dam@bergske.dk

NØRRE NISSUM: Inge Pedersen er en alsidig forfatter. Hun skriver digte, noveller og romaner, og udtryksformen er ikke blot det skrevne ord. Hun er med i trio'en Soft Winds, hvor hun læser sine digte op tilsat musik.

Nu er hun aktuell med sin tredje roman - eller "stumper af en roman", som det hedder i undertitlen på hendes nye bog. Den hedder "Og halsen af en svane", og som Inge Pedersens øvrige bøger udkommer den på Gyldendal. Den udkommer på tirsdag, og prisen for den 168 sider lange bog er 175 kroner.

"Og halsen af en svane" er Inge Pedersens niende bog.

Den handler om et barneliv under besættelsen i den nordligste afkrog af Danmark. Det er en verden, der lever i vores fælles erindring, men i stumper og stykker og fyldt med huller, som svarer til alt det, barnet ikke forstår: De voksnes hemmelighedsfulde sprog, deres tavshed - og krigen, der antager groteske og skrækindjagende former.

Inge Pedersen, der er født i 1936, debuterede i 1982 med digtsamlingen "Leve med kulden". Hendes første roman var "Måneår", der udkom i 1995. Hendes forrige udgivelse daterer sig til 2003. Det var novellesamlingen "Et lille stykke luft", der blev godt modtaget af anmelderne og blandt andet fik beskrivelser som "præcision og spænding i psykologien og finesse og stramhed i sproget" med på vejen.

Inge Pedersen er forhenværende tysklærer ved Nørre Nisum Seminarium & HF, og indimellem bruger hun tid på at oversætte tyske romaner til dansk.

Billedtekst:

"Og halsen af en svane" er Inge Pedersens tredje roman. Den første, "Måneår", udkom i 1995. Arkivfoto.

Bog: Barnet, krigen, sproget

Dagbladenes Bureau 18. april 2006

Af Thomas Bo Thomsen

Inge Pedersen: Og halsen af en svane. Stumper af en roman. 168 s. 175 kr. Gyldendal.

Synsvinklen i Inge Pedersens nye romanstumper er et pigebarns. I første stump, "Begyndelsen", sanser barnet fra sin mors mave, og med selve fødslen bliver barnet familiens temperamentsfulde eneheriker: "Da jeg havde hørt lidt på alt deres sludder, så jeg min chance: Jeg skreg. Og skreg." Romanens 30 korte tekststykker danner en mosaik af begivenheder, hvor verden sanses med barnets til tider undrende og til tider overrumplende indsigtfulde øjne. Mosaikkerne er både enkelttekster og dele af den større sammenhæng, hvor barnet udvikler sig fra nyfødt til skoleramt, fra uskyld til seksuelt væsen. Teksterne foregår i en lille nordjysk provinsby, og tiden er anden verdenskrigs. Krigen danner en ildevarslende og intens baggrund for barndommens oplevelser. Ofte pointeres det fænomen, at barnet ikke ved, hvad et ord betyder, men alligevel har en klar fornemmelse af den følelse, ordet fremkalder. F.eks. det faretruende ord "Gestapo". Således udvikles barnets intime forhold til sproget.

Barnets verden består dog mest af de nære relationer til familien. Ofte er der familiekriser, f.eks. har faren og moren deres ægteskabelige problemer. Men gennem jegets øjne antydes problemerne kun, for barnet får langt fra alting at vide, og derved opstår de huller, hvor læseren investerer sin egen evne til at kæde betydningerne sammen. Det er dygtigt skrevet, og barnets verden får på denne måde et skær af uigennemskuelighed, der virker meget ægte. Barnets umiddelbare og følelsesladede tilgang til verden fremstår som både magisk og virkelig, og sproget er for jeget begge dele. En konkret ildebrand får jeget til at fantasere i feberagtige syner i teksten "Luftslottet", hvor maledede blomster på et servantefad begynder at række ud efter jeget som flammer. Forfatteren er god til at fange situationerne i et præcist og levende sprog, der gnistrer videre i læseren.

Anbefaling: Og halsen af en svane

Resumé

En perle af en roman. Poetisk og medrivende, fuld af humor og livsvisdom fortæller den i et fortættet sprog om en verden set fra børnehøjde.

Og halsen af en svane

Forfatter: Inge Pedersen

Trykt udgave: Gyldendal, 2006

Barndom i Vendsyssel

"Min far var byens flotteste brandmand". Sådan begynder Inge Pedersens lille erindringsroman, der i 30 øjeblikksbilleder fortæller om en barndom i Vendsyssel under besættelsen, hvor krigen er den uforståelige og ildevarslende baggrund for barndommens oplevelser.

Jeg-fortælleren er en pige på 7-8 år, der præcist registrerer sin uoverskuelige og fragmentariske virkelighed. Et barns erindringsstof, nøjagtigt sanset og husket – og gengivet uden fortolkning. Hun hører ord som stikker, feltmadras, gestapo og illegal, hun forstår dem ikke, men de arbejder videre i hendes fantasi. De "stritter og stikker i munden på hende som åbne sikkerhedsnåle". Krigen oplever hun som "en grim, brun plet på loftet over min seng".

Uforståelig verden

Det er en verden, der er uforståelig og derfor fuld af angst. Ingen giver hende nogen forklaringer, selv om hun er omgivet af kærlige forældre og anden familie.

Der er beskrivelser af familiebesøg hos bedsteforældre, en "tante Kitte", en flygtningefamilie, der er gået under jorden, et skoleliv med andre børn, en grusom og sadistisk overlærer, familiekriser m.m.

Pigen, som er uden navn, skal manøvrere i de voksnes mærkelige og uforståelige virkelighed.

Forfatteren kalder det i undertitlen "stumper af en roman", men det skal man ikke lade sig narre af. Bogen fremtræder særdeles helstøbt.

Et gennembrud

Inge Pedersen har tidligere ret ubemærket skrevet noveller, digte og 2 romaner, men med denne hendes 9. udgivelse må og bør hun trænge gennem til læserne.

Der er skrevet oceaner af romaner og erindringer om besættelsestiden, men jeg nusker ingen, der er så præcist sanset – og gengivet - som denne.

Målgruppen er ikke kun forfatterens samtidige, også yngre aldersgrupper - nok mest kvinder! - vil glæde sig over disse medrivende barndomserindringer, der også er en stor sproglig oplevelse.

Skrevet af: Kirsten Bennekou, Hillerød Bibliotek, 2006

Oprindeligt publiceret: Litteratursiden

Redigeret af: Stig Lyngaard Hansen, DBB, 2006

Find og bestil

1. Lydbog fra folkebibliotekerne: Og halsen af en svane

Opret opslag

Lektørdtalelse (06/19) 2 619 531 4 (A)

Pedersen, Inge: Og halsen af en svane : stumper af en roman / Inge Pedersen.
- Gyldendal. - 160 sider

Den 70-årige forfatter har skrevet digte, noveller og et par romaner. Denne "stumper af en roman" er en lille uprætentios sag, og alligevel gør den én helt åndeløs. Så enkelt, så tæt, så nærværende og så helt prægnant sanset, husket og skrevet er disse små erindringsstumper fra en barndom i Vendsyssel under besættelsen. Der er glimt fra den isvinter, hvor barnet "havde boet i et dunkelt, rødt mæslingerum i lang tid". Vi møder Heksen, den koleriske, nedgørende håndarbejds lærerinde som barnet bliver så ræd for, at hun må stikke fingrene i ørerne og begynde at nynne om dagen, der er fuld af sang. Og der er far og mor og mormor, og Lille henrivende Inge og Gestapo, og suppe kogt i gruekedlen. Vi oplever med barnets sanser den uforklarlige voksenverden, og de voksenord der kan være så stikkende eller tykke, at de må spyttes ud i den nærmeste vandpyt. En stor (sproglig) oplevelse som forfatterens jævnaldrende vil kunne med-erindre på, men også yngre aldersgrupper vil glæde sig over disse emnente erindringsstumper.

Winni Thorup